

Ordonanța Tribunalului din 31 mai 2021 – König Ludwig International/EUIPO (Royal Bavarian Beer)(Cauza T-332/20) ⁽¹⁾

[„*Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală Royal Bavarian Beer – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Dreptul de a fi ascultat – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Caracter unitar al mărcii Uniunii Europene – Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 – Acțiune vădit nefondată*”]

(2021/C 289/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: König Ludwig International GmbH & Co. KG (Geltendorf, Germania) (reprezentanți: O. Spuhler și J. Stock, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 aprilie 2020 (cauza R 1714/2019-4) privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale Royal Bavarian Beer

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind vădit nefondată.
- 2) Obligă König Ludwig International GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 255, 3.8.2020.

Acțiune introdusă la 4 mai 2021 – Luossavaara Kiirunavaara/Comisia

(Cauza T-244/21)

(2021/C 289/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Luossavaara Kiirunavaara AB (Luleå, Suedia) (reprezentanți: A. Bryngelsson, F. Sjövall și A. Johansson, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (3) din Decizia din 25 februarie 2021 a Comisiei privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă dreptul care reglementează sistemul de comercializare a certificatelor de emisii (ETS), în special anexa 1 la Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 ⁽²⁾ și articolul 10a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE ⁽³⁾.
 - Reclamanta arată că decizia atacată, în special considerentul (13), articolul 1 alineatul (3) și anexa III, încalcă articolul 10a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE și anexa 1 la Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei. Referința pentru minereul sinterizat stabilită în Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei trebuie să fie interpretată în conformitate cu Directiva 2003/87/CE, cu tratatele și cu principiile generale al dreptului Uniunii. Potrivit directivei menționate și jurisprudenței, produsele de substituție și metodele de producție alternative trebuie să fie incluse în aceeași referință pentru produs în vederea promovării celor mai eficiente tehnologii din punct de vedere climatic. Astfel cum demonstrează probele administrate, peletele de minereu de fier sinterizate și granulele fine de minereu de fier sinterizate sunt direct substituibile între ele. Prin refuzarea includerii instalațiilor reclamantei de producție de pelete în referința pentru produs, Comisia a aplicat în mod eronat Directiva 2003/87/CE și Regulamentul delegat (UE) 2019/331 și a săvârșit o eroare vădită de apreciere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă principiile egalității de tratament și nediscriminării.
 - Se susține că decizia atacată încalcă principiile menționate întrucât implică o discriminare între întreprinderi și între sectoare de așa manieră încât favorizează anumite întreprinderi în mod nejustificat. Aceasta privește atât tratamentul granulelor fine sinterizate față de producția de pelete sinterizate, cât și tratamentul metodei de producție de pelete a reclamantei față de alte metode de producție de pelete.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă obligațiile de drept internațional al Uniunii în domeniul mediului.
 - Prin intermediul acestui motiv, reclamanta susține că decizia atacată este contrară angajamentelor exprese asumate de Uniune în contribuția sa stabilită la nivel național în temeiul Acordului de la Paris din 2015.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă obligația instituției competente de a examina cu atenție și imparțialitate toate aspectele relevante ale unui caz concret.
 - Decizia atacată reflectă o poziție de principiu adoptată de Comisia Europeană care nu este, în opinia reclamantei, întemeiată pe o analiză tehnică obiectivă și aprofundată cu privire la substituibilitatea produselor și a metodologiilor în discuție și care se bazează în schimb pe susținerile uneia dintre părțile afectate de o asemenea analiză, și anume o organizație din industria siderurgică, fără efectuarea unei evaluări a obiecțiilor tehnice făcute, printre altele, de reclamantă și de Agenția Suedeză pentru Protecția Mediului, și fără consultarea niciunui terț dezinteresat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă obligația de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE.
 - Decizia atacată nu conține, potrivit reclamantei, nici cea mai nesemnificativă explicație referitoare la substituibilitatea tehnică între peletele sinterizate și granulele fine sinterizate sau la aplicarea principiului egalității de tratament, referindu-se în schimb doar la faptul că referința pentru produse este „adaptată” la excluderea producției (reclamantei) de pelete din minereu de fier sinterizat. Prin urmare, persoanele interesate se află în imposibilitatea de a stabili motivele care se află la baza acestei aprecieri doar din conținutul deciziei însăși.

6. Al șaselea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe faptul că Regulamentul delegat (UE) 2019/331 trebuie declarat ca fiind lipsit de validitate în măsura în care se aplică în privința deciziei atacate de la data pronunțării hotărârii, în temeiul articolului 277 TFUE.

— Prin intermediul celui de al șaselea motiv, invocat cu titlu subsidiar față de motivele de mai sus, reclamanta arată că, dacă Regulamentul delegat (UE) 2019/331 trebuie să fie interpretat în sensul că exclude peletele sinterizate ale reclamantei (însă nu și peletele sinterizate ale unui anumit producător concurent) ⁽⁴⁾, acest regulament trebuie declarat la rândul lui ca fiind lipsit de validitate întrucât încalcă Directiva 2003/87/CE și principiile generale ale dreptului Uniunii.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2021/355 a Comisiei din 25 februarie 2021 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2021 L 68, p. 221).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2019 L 59, p. 8).

⁽³⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003 L 275, p. 32).

⁽⁴⁾ Notă: denumirea producătorului respectiv a fost omisă.

A acțiune introdusă la 17 mai 2021 – Sturz/EUIPO – Clatronic International (STEAKER)

(Cauza T-261/21)

(2021/C 289/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Manfred Sturz (Schorndorf, Germania) (reprezentant: B. Bittner, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Clatronic International GmbH (Kempen, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală STEAKER – marca Uniunii Europene nr. 16 707 465

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de anulare

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 4 martie 2021 în cauza R 214/2020-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- în cazul participării la procedură a intervenientului, obligarea acestuia să suporte propriile cheltuieli de judecată;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la camera de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;